736/05

Den 9. november 2005 blev i sag nr. 66.368:

xxxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets behandling af en anmeldt ansvarsskade.

Klageren bestrider, at hun har forvoldt den skade, som er blevet udbedret på modpartens bil. Selskabet har over for nævnet gjort gældende, at skadens omfang er tilstrækkelig dokumenteret.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 16/9 2003 modtog et regreskrav fra Topdanmark Forsikring A/S. Kravet drejede sig om et uheld sket på p-pladsen ved biografen, Hotel S., idet klageren skulle have kørt ud fra parkering og påkørt modparten.

Herefter modtog selskabet den 24/9 2003 telefonisk anmeldelse fra klageren, hvor selskabet noterede, at både klageren og modparten bakkede ud fra parkeringen. Endvidere oplyste klageren, at der ingen skade var sket på modpartens bil, hvilket både klageren og modparten havde været enige om.

Selskabet modtog kopi af modpartens skadeanmeldelse, hvoraf det bl.a. fremgår, at klageren bar skylden, idet modparten holdt stille, og klageren bakkede ud i siden/bagenden af modpartens bil. Ifølge modparten skete der skade på venstre baghjørne, og klageren skulle have påtaget sig skylden. Anmeldelsen var underskrevet den 1/9

2003, og bilen blev besigtiget den 6/10 2003. Af taksatorrapporten fremgår bl.a., at bagpanel og bagskærm skulle repareres, og skaden blev opgjort til 4.404,18 kr.

Eftersom modpartens forklaring ikke stemte overens med klagerens oplysninger om, hvad der var sket samt skadens omfang, bad selskabet klageren indsende hendes skriftlige kommentarer til modpartens anmeldelse.

I skrivelse af 22/10 2003 til selskabet anført klageren således:

> "Det er rigtigt at jeg påtog mig skylden umiddelbart efter uheldet, fordi jeg vidste, at al min opmærksomhed havde været rettet mod en bil, der holdt meget tæt parkeret op af min, og som jeg skulle bakke mig fri af. Det er først bagefter at jeg har tænkt, hun må have holdt lidt langt ude af sin parkeringsbås, for at jeg kunne ramme hende, men deri kan jeg sagtens have taget fejl, hvilket jeg også tidligere har oplyst. Hvad jeg derimod ikke kan tilslutte mig er, at der absolut ingen skader var på modpartens bil, hvilket bilisten selv sagde, da vi sammen stod og kiggede. Da jeg alligevel tilbød at give navn og adresse, afslog hun i første omgang af samme årsag, og det var mig der insisterede på at hun fik det. Derfor er jeg målløs over, at de nu påstår, der både var en ridse og en smadret baglygte. Det kan jeg simpelthen ikke forstå, og derfor føler jeg mig lidt dum over at skulle betale en skade, jeg selv så ikke var der."

På baggrund af oplysningen om at modparten holdt lidt langt ude, bad selskabet klageren oplyse, hvorvidt hun så modpartens bil, da hun bakkede og i givet fald, om modparten også bakkede. Den 2/12 2003 oplyste klageren telefonisk, at hun påtog sig skylden, da hun bakkede, men hun var ikke klar over, om modparten bakkede.

På denne baggrund anerkendte selskabet hele ansvaret overfor Topdanmark Forsikring A/S.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor hun har gjort glædende, at selskabet skal anerkende, at hun ikke skal betale selvrisiko, idet hun henviser til, at der ikke ved uheldet skete skade på modpartens bil. Af klageskrivelsen fremgår videre:

"Vi var sammen ude at kigge på begge biler, som var fuldstændig intakte.

...

Da jeg en halv time efter kom hjem, blev jeg ringet op af damens mand, der gerne ville have nr. på mit forsikringsselskab, da der var kommet en bule i deres bil og en smadret baglygte. Jeg var fuldstændig uforstående over for dette og bad om at tale med hende. Jeg kunne høre, han kaldte på hende, men hun ønskede ikke at tale med mig. Jeg gav ham noget chokeret tlf. nr. til TRYG.

Dagen efter kontaktede vi vores forsikringsselskab TRYG og fortalte ovenstående, samt at vi ikke ønskede at betale. Jeg havde med mine egne øjne set, at der intet var sket med bilen. Senere modtager jeg brev fra forsikringsselskabet, om at skaden er afsluttet og jeg skal betale 3.045,- i selvrisiko. Dette har jeg ikke ønsket, da jeg føler mig fuldstændig til grin over at skulle betale for noget, der ikke er sket. Jeg meddelte igen at jeg ikke ønskede at betale.

...

Jeg vil med dette ikke nægte, at skylden er min, da jeg ikke er helt overbevist om dette, men jeg vil til stadighed fastholde, at der intet skete med hendes bil, hvilket gør det uhyre svært for mig at skulle betale. Samtidig har jeg med det samme givet TRYG besked om ikke at betale, hvilket det alligevel gør, uden at rådføre sig med mig."

I selskabets skrivelse af 29/6 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"Selvom begge parter på uheldstidspunktet ikke kunne se nogen skade på modpartens bil, blev vores kunde således kontaktet af modpartens mand kort tid efter uheldet, idet han havde konstateret skade på bilen. Taksator besigtigede først skaden ca. 1 måned efter uheldet, men konstaterede i den forbindelse ikke andre skader på bilen, ligesom skadezonen venstre side bag stemte overens med modpartens anmeldelse, der blev udfyldt dagen efter uheldet.

Vores kunde har således erkendt, at hun kørte ind i modpartens bil, og vores kunde har ikke bestridt, at hun ramte modpartens bil på venstre side bag efter hun modtog taksatorrapporten. Vores kunde har alene henholdt sig til, hvad hun så på skade-

tidspunktet, og har ikke på nogen måde ført bevis for, at hendes bil rent fysisk ikke kan have forvoldt skaden. Eftersom modpartens mand kontaktede vores kunde kort tid efter uheldet vedrørende skaden, og da taksatorrapporten var i overensstemmelse hermed, fandt vi, at modparten havde sandsynliggjort, at skaden på bilen opstod ved uheldet.

I forbindelse med vores kundes klage til Ankenævnet gennemgik vi sagen på ny og konstaterede, at vi burde have indhentet modpartens kommentarer til vores kundes forklaring om, at modparten også bakkede. Vi tilbød derfor vores kunde at løse sagen med en ligedeling af ansvaret, hvilket vores kunde først nu har oplyst, at hun ikke ønskede at acceptere.

Klagen har således givet os anledning til at ændre skyldsspørgsmålet til en ligedeling, med deraf følgende betaling af halv selvrisiko. I forhold til skaden på modpartens bil, er det fortsat vores vurdering, at denne opstod som følge af vores kundes påkørsel. Fra ankenævnspraksis kan vi henvise til kendelse nr. 63.281 og 64.097."

Klageren har i skrivelse af 29/7 2005 til nævnet fastholdt, at hun første gang kontaktede selskabet telefonisk den 1/9 2005, hvor hun fortalte om uheldet og anmodede selskabet om ikke at betale for skaden. Ifølge klageren meddelte selskabets unavngivne medarbejder, at selskabet ville kontakte hende, hvis det hørte noget. Ifølge klageren var den næste kontakt med selskabet en opkrævning af selvrisiko samt oplysning om, at selskabet havde betalt for skaden.

I skrivelse af 18/8 2005 til nævnet har selskabet bl.a. anført:

"Vi har intet noteret i vores edb-system om, at vores kunde havde været i kontakt med os på dette tidspunkt, hvilket ville være vores normale forretningsgang. Vores første henvendelse i sagen skete, da vi den 17. september 2003 modtog regreskrav fra Topdanmark.

Hvis vi havde været i besiddelse af oplysningen allerede den 1. september 2003 havde dette ikke ændret noget i sagen, idet vi ikke har ført bevis for, at den af taksator opgjorte skade ikke kan henføres til uheldet, når vi tager i betragtning, at vores

kunde ramte modpartens bil, og at modparten kontaktede vores kunde om skadesomfanget allerede efter en halv time."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at det som ubestridt kan lægges til grund, at klagerens bil ramte modparten.

Det indklagede selskab hæfter i henhold til færdselslovens § 108 umiddelbart i forhold til skadelidte og dennes forsikringsselskab. Herefter, og da nævnet efter det oplyste ikke finder grundlag for at antage, at taksatoren har godkendt anden skade end den, der efter taksatorens vurdering hidrørte fra uheldet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet i overensstemmelse med sædvanlig praksis har udbetalt erstatning på basis af den af taksatoren foretagne taksering.

Herefter, og idet nævnet bemærker, at selskabet over for klageren har afgjort sagen med en ligedeling og dermed alene har opkrævet halv selvrisiko,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson